

(TEGƏN) DƏ KLAKKƏLOZƏN

I: Kroniek van də lopəndə gəbeurtənissən

Bovən ət gərechtsgəbouw wiektə ən reigər met ən mensənpink in zən snavəl.

Feit. Soms leek Judas van də aardbodəm vėrdwenən.

Fout. Dan zat hij ergəns met ən probleem.

Feit. Hij was də mensən en hun mensheid evən beu.

Fout. Hij hersteldə van enkələ vėrslavingən.

Feit. En hun klakkəloosheid.

Fout. Of van ən depressie.

Judas, zo leek hət, was ən kampioen in afwezəgheid, ontbrekən, ontstentənis. Hij dook dan weer wel op waar hij heləmaal niet werd vėrwacht.

Zən vriendən Kathaleen, Ovėrlord en Pops warən dat gəwend van hem. Met zən vierən haddən zə op ən zattə avənd ook een denktank opgəricht.

Hun programmapuntən pro:

1. Defusionering van də stedən en gəmeentən.
2. Ən andər schrifttekən voor də alomtegenwoordəgə maar zeer vėrschillənd gəschrevən en daarom vėrwarrəndə doffə ə in hət Nedərlands.
3. Hət rechtop bəgravən van də dodən, zo dezən niet voor vėrassing haddən gəkozən.
4. Hət eigəndomsrecht van də burgər over də luchtzuil bovən zjn grond & woning, zo hij dezə had aangəkocht.

Hun enəgə programmapunt anti: Klakkəloosheid

Pro (1): tərug naar də gəplogənhedən en gəbruikən van voor 1977.

Pro (2): hulp en steun voor kindərən en buitənlandərs bij hət aanvankələkə lerən lezən en schrijvən van onzə taal. Voorstel: ə. Də drukkəzettə e dus evən op zən kop zettən.

Pro (3): zuinəg omspringən met də ruimtə op dezə aardə.

Pro (4): om zo bəvoorbeeld bombardəmentsvliegтуigən hət overstekən bovən də eigən territoriale lucht tə bəlettən. Grip op də ovərheid.

Anti: tegən də vėrkleutəring, popularisering, gəljkmaking, clichėvorming, idolatrie, na-bootsing en vooral də klakkəloosheid waarmee dit alləs hedən tən dagə gəbeurt.

Abstraheringən:

1: promotie van də middəlpuntvliedəndə zwaartəkracht

2: də stommə zwaartəkracht op zən kop

3: ondərgrondə verticaliteit als protest tegən zwaartəkracht

4: ontsnapping aan de grootste domme kracht ter wereld: de zwaartekracht

Anti: platheid, horizontaliteit, verflakking

Judas, Kathaleen, Overlord of Pops hadden onderling altijd wel een of andere verrassing voor elkaar, na bijvoorbeeld een periode van stilte, rust of onzichtbaarheid. Ze waren dat min of meer aan hun eigen programma verplicht.

Zo kon Judas (bijna-kettingrok) van de ene op de andere week de nicotine afzweren.

Kathaleen kon totaal onaangekondigd compleet gekke dingen met haar haartooi uitspreken.

Overlord had zich onlangs bekeerd tot het Russisch-orthodoxe geloof, 'alleen maar voor het Russische aspect'. Hij maakte wat (het gevolg van een auto-ongeluk annex klungelende traumachirurg) en daarom had hij het zelf soms over zijn Russisch-orthopedische overtuiging. Mocht hierom dan worden gelachen?

Pops wou soms maandenlang geen enkele roodgekleurde materie of vloeistof eten of drinken.

Zo hielden ze elkaar scherp.

Indien mogelijk: scherp in de gaten.

Hun gemeenschappelijke held was de Nederlands-Amerikaanse valkunstenaar Basjan Ador. Nou, 'held'. Het viertal wenste geen helden te hebben. Ze bewonderden zijn oeuvre annex levenswijze.

[Het leek erop alsof Ador bij voorbaat zou mislukken.

Ador liet zich uit een stoel op de nok van een dak vallen.

Ador las een verhaal uit Reader's Digest voor waarin mensen zich in tonnen van de Niagara Falls lieten donderen. Bij elke rustpauze in de tekst nam hij een slok van zijn glas water. Het voorleesverhaal eindigde met zijn laatste slok.

'De stilte bij enkele van deze opnames wijst erop dat er toen geen toehoorders in de galerij zaten.'

Ador fietste een Hollandse gracht in.

Ador tuimelde om in een Mondriaan-omgeving.

Ador viel onderbroken omver.

Ador demonstreerde de vernietigende zwaartekracht met zware en lichte voorwerpen.

'Kunstenaar spoorloos op Atlantische Oceaan.' (Nieuwsblad van het Noorden, 1 december 1975)

Ador probeerde vast te houden wat hij losgelaten had.

1/10 seconde tussen loslaten en vallen; de oceaan op in een bootje van 3,5 meter.

Basjan Ador, Groninger, Amerikaan, performancékunstenaar lang voor het woord werd galanceerd.]

Judas, Kathaleen, Overlord en Pops vielen wel mee.

Pops liep vrijwel naakt op de wereld rond, weer of geen weer. Minimale dresscode volstond voor haar. Omdat ze vaak zo verrassend halfbloot opdook, werd ze al vlug Pop-

up genoemd, voor de intimi lieflijk afgekort tot Pops, maar eigenlijk heette ze Emmelin. Ze genas al jarenlang van een overdedig appetijteloze verhouding met een veel oudere man.

Overlord, ooit getrouwd geweest met een meisje dat Vlinder heette, no kids, had een platonische relatie met haar, want Pops hield niet lang van aanrakingen, penetratie, hugging en gezoen. Overlord doceerde Duits aan een hogeschool waar tolken en vertalers werden opgeleid. Hij was de bedenker/ontwerper van het doffe-a-plan. Pops werkte als personeelsbediende bij een firma die met indrukwekkende machinerie diep in de grond kon boren. Zij bedacht het verticale begraafplan.

Kathaleen en Judas hadden een zakelijke relatie. Ze leidden samen een kleine firma (acht man) die de mailing verzorgde voor allerlei organisaties. Ze deelden een loftachtog huis in de stad. Soms schoven ze vrijblijvend in elkaar, maar Kathaleen viel eigenlijk meer op Pops met haar vlammendrode haar. Judas had het defusioneringsplan geopend; van Kathaleen kwam het idee van de territoriale luchtzuil. Sommige weekends en vakantiedagen ontfermden ze zich over Caitlin, dochter van Kathaleen uit een vorige relatie. Caitlin pendelde tussen het stedelijke lofthuis en het landschappelijke hippieboerderijtje van haar pa annex versé vriendin plus twee pagadders. Omwillen van haar naam had ze niet zo'n beste verstandhouding met haar ma. Ook de naam 'Judas' baarde haar zorgen. Maar het loftgevoel haalde telkens weer de bovenhand.

De ideeën voor de denktank en de programmapunten-pro waren er gekomen door de ongeveer tweewekelijkse freewheelsessies van het viertal in het randstedelijke kaffaats Botchka. Men nam vier gelijkgezinden, een gezellige biotoop, de acceleratie door de alcohol, en de ideeën borrelen vanzelf op: lucide, haalbaar, helder, geniaal uppoppend. Bij een overdosis deed zich gewoonlijk nog een tegenbetoging van een idee-anti voor. Hier betrof dat dus de gezamenlijke afschuw voor klakkeloosheid. Het was Overlord die in een vlaag van wodka het woord had gelanceerd. (Kaffaats Botchka stond bekend voor zijn ruime keuze aan wodka; het merk Gorbatsjov alleen al bestond bijvoorbeeld uit vier onderafdelingen, waaronder Gorbatsjeef en Zorbatsjov de populairste waren). Althans: zo deed het de ronde onder hun vier. Waarschijnlijk had Overlord, een getalenteerde taalschat, dat zo geformuleerd, net voor ze met zijn vier zowat van hun barkruk kukelden, terwijl de nabijgelegen torenklok met een paar donkere slagen dicteerde dat het hoog tijd werd om naar huis te waden – closing time at Botchka's.

Er stond ook een ton in Botchka – what's in a name –, waarin men onder het brallen van vermeende Russische wens en verwensing een glas stuk kon gooien, na voorafgaande betaling van vorm plus inhoud. Dat gebeurde af en toe met zatte groepjes: teambuilding. De anti-klakkelozen hadden tot nu toe nog niet aan zo'n uitpatting toegegeven. Ze waren er wel al diverse keren getuige van geweest. Vooral op vrijdagavond sloeg het tongvoel wel eens toe. Gastresste werknemers met een dissidente ploegbaas of bureauchef op kop gooiden dan hun frustraties aan gruzelmenten, terwijl thuis het weekend gaapte als een zwart gat, gevuld met 1,8 kinderen.

Op een mistige vrijdagvoormiddag deed patron Francis een lugubere ontdekking, nadat hij van zijn rijwoning naar de Botchka was gestapt om er het puin van de vorige avond te ruimen. Er lag een wijsvinger in de wenston. Hij wou er net zijn halfopgerookte sigaret in mikkelen. Negen, tien keer boog hij zich over de ton, zijn adem inhoudend, maar het

leed geen twijfel: het was en mensenvinger. Geslacht: hoogstwaarschijnlijk mannelijk. Francis inhaleerde diep de verschaalde lucht toen hij voor de zoveelste keer weer van de ton wegkeek. Wat stond hem te doen? Wie had hier z'n vinger achtergelaten? Hij stak en versé sigaret op en keek vol afschuw naar de ton.

'Naz-da-ro-vjee!'

Het was druk geweest de avond ervoor. Op donderdag vonden namelijk ook de hoogstudenten de weg naar Botchka, naast de gewone trouwe klanten. Wie was hier gisteren allemaal de revue gepasseerd? Francis probeerde zich de gezichten te herinneren, uur na uur, het open- en dichtgaan van deuren, begroetingen, opmerkingen, kwinkslag, bestellingen. Er was niks opmerkelijks aan de hand geweest; de donderdagdronkenschappen hadden zich als vanouds ontwikkeld en waren als vanouds weer geblust. Het gebrul en gebul hadden zich zoals de meeste donderdag voltrokken zonder dat de aardkloot ook maar één milliseconde rapper draaide. Het laatste groepje was rond 02 uur 30 vertrokken, met medeneming en ondersteuning van de bekende eenzame toonhang B. die over de wallen onder z'n ogen struikelde toen hij van z'n kruk opstond.

Onwillekeurig schoot Francis en gigantisch onderwijzers cliché te binnen.

'Wiens vinger heb ik vandaag nog niet gezien?'

Hij moest er zowaar om glimlachen.

Tussen de glasscherven in de wenston belandden er wel eens vaker onvoorziene of ongewenste voorwerpen.

Francis pakte de noodzaklamp van onder de toog en lichtte bij in de ton. Met en dubbelgevouwen zuigriet schoof hij de vinger heen en weer tussen de scherven, met medisch-anatomische aandacht. Waar het lid was afgerukt, of afgesagd, vertoonden de vinger rafelgheid. Bloederig zag het ding er niet uit; eerder ... nou: kil, echt wel dood. Er zat geen ring aan, en er was evenmin en ring te bespeuren ergens tussen de scherven.

Betrof het hier en perfect nagabootst gadget?

Was het en stunt van die tweewekelijkse Botchkabend?

Of betrof het en ziekelijke grap van en student geneeskunde?

Francis durfde het ding niet aan te raken of vast te pakken. Het zicht alleen al deed hem bijna kokhalzen. Hij haalde z'n schouders op, sloot de Botchka weer af en spoedde zich terug naar huis om bij z'n levensgezel te raden te gaan.

In de aanloop naar de gemeenteraadvierkiezingen drukten en verzonden de leden van de denktank (Tegen) De Klakkelozen via de firma van Kathaleen en Judas op grote schaal en pamflet met hun denkbeelden op, inclusief de toegepaste e. Bovenaan links prijkte hun embleem: en geheven, waarschuwend wijsvinger. Eronder stond de slogan: WE NEVOR SLEEP. Die hadden ze gehat van de Pinkertons, de eerste professionele bolhoeddetectives uit Amerika. Die schoolmeesterachtige vinger had wat discussie onder het viertal veroorzaakt. Toen hij echter na enkele verdere ingrepen van Pops meer op en middelvinger begon te lijken, en gecombineerd werd met het motto (op en oudwets wapperende serpentine zoals die vroeger door engelen op kerstkaartjes werd gedragen) ging iedereen dan toch akkoord met het embleem. Op het pamflet hadden ze de EPS-people voor het hoofd gestoten: diegenen wier bestaan op deze aardkloot alleen bestaat uit Eten, Pareren en Slapen. Die beschouwden ze als de

klakkelozen. Enkelde dagen na verspreiding van het pamflet belandde en bloederegē nepvinger in de bus van de mailfirma van Judas en Kathaleen.

Het viertal, opgetrommeld door Francis, keek diezelfde vrijdagvooravond nog met afgrijzen naar de vinger op de schaal die de Botchka-patron hun voorhield. Hij strekte die zo ver mogelijk voor zich uit, met opeengesperste lippen en opgetrokken mondhoek. Hij zorgde er ook voor dat de drie andere klanten niet konden meekijken.

‘Dat was mijn breakfast at Botchka’s vanmorgen,’ zei hij. ‘Uit de ton gevestigd.’

‘Ben je er zeker van dat het geen nepvinger is, zoals de onze? Ik bedoel: die in onze bus?’ vroeg Judas.

Francis knikte: ‘Dokter Mahaut is hier vanavond al langs geweest. Er is geen twijfel mogelijk.’

Nadat ze ietwat van hun verbazing bekomen waren, vroeg Pops:

‘Waarom ben je niet naar de politie gestapt?’

‘Hans – mēn vriend – raadde dat af. Het zou niet goed zijn voor de zaak hier.’

‘En waarom toon je ons dat eh ... dat ding dan?’ merkte Kathaleen op.

‘Nogal wies,’ antwoordde Overlord in Francis’ plaats. ‘Met die vinger op ons pamflet en de nepvinger in jullie mailbus ... Zie je wel dat er narigheid van komt. Je mag nooit wijzen met je vinger. We lijken wel betrokken partij hé.’

‘Juist,’ knikte Francis, die reeds van alles op de hoogte was.

‘Wat zouden jullie doen in mijn plaats?’

Hij keek ze een na een in de ogen, vorsend, want hij was er nog altijd niet zeker van of het een of andere stunt van het viertal betrof. Hij kende hun dronkenschappen en euforische bevlogenheden. Judas haalde ze schouders op en zei spottend-mee-warig:

‘Ik zou maar uitkijken als ik jou was, Francis. Stel dat men nog andere lichaamsdelen vindt, afkomstig van hetzelfde lichaam, verspreid over de stad ... dan zou dat betekenen dat de moordenaar hier is geweest ... potverdorie, nu begin ik het nog te menen ook ... !’

Hij bekeek de vinger met nog wat meer afschuw dan daarnet en simuleerde kokhalzen.

‘Daar zeg je zowat,’ knikte Francis. ‘Je bent en fantastische hulp, bedankt. Wat doe ik met de vinger, dames, heren? Help. Help me.’

‘Maar heeft dokter Mahaut dan niks gezegd of ondernomen?’

‘Nee. Hij heeft alleen et vingerregē feit geconstateerd. Et is alleszins en wijsvinger,’ zei hij. ‘Maar hij was ondanks et vroegē uur alweer beneveld. Ik denk zelfs dat et niet echt tot hem doordrong. De vinger leek geen verwondering bij hem te wekken.’

‘Ra ra ra, van wie is de vinger?’ dacht Kathaleen hardop.

‘En wie zond ons en nepvinger?’ vulde Judas aan.

‘Vinden jullie niet dat die vinger op en penis gelijkt?’ merkte Pops plotseling op. Ze kneep haar ogen halfdicht en nam et ding wat scherp in haar vizier.

Iedereen zou et antwoord op deze vraag schuldēg blijven, want op hetzelfde ogenblik kwam vriend Hans haastēg binnen met nieuws heet-van-de-naald. Ook de drie klanten aan de toog spitsten nu hun oren. Die hadden intussen de vinger in de gatēn, en ze twijfeldēn tussen en nieuwē Botchkahapklare bierworst en en cafégadjet.

‘Er is en lijk verspreid over de stad,’ zei Hans opgewonden, ‘en wij ... ‘ – hij knikte naar et ding op de schaal die Francis nog altijd als en relikwie voor zich uit hield – ‘... wij hier hebben er ook en stukje van!’

‘Verspreid?’

'Welja ... eh ... jø weet wel.'

'Ja maar ... '

'Ør zijn dus nog ondærdeløn gevondøn?'

'Wat? Waar?'

'Ook vingers?'

'Of dæ p ... ' wou Pop-up zeggøn, maar net op tijd bødacht zø dat øt net zo goed ...

Zie jø wel:

'Øt gaat om øn vrouwønlichaam,' zei Hans. 'Øt kwam daarnet in øt journal.'

Dø drie andørø klantøn nadørdøn nu nieuwsgierøg en schaadøn zich vol afgrijzøn rond dø schaal.

'Vrouwøntongøn in øn pot in øn café ... ja ... maar øn vrouwønvinger op øn schaal ... fuck off, zeg!' zei ør een.

Francis keek dø kerøl vørnietøgønd aan.

'Jammør dat Mahaut hier niet meer is,' zei diens kompaan.

'Kennøn jullie dan Mahaut?'

'Die doktør.'

'Jaja: die doktør.'

'Wie kent die zuipschuit niet ... '

Doktør Mahaut, øn noodgødwongøn singlø malø met zowel øn missie als øn vørslaving, uitvindør van onwaarschijnløkø vørhaløn waarin hijzelf dø hoofdrol vørtolktø, vastø klant in o.a. dø Botchka, solliciteerdø op gøzettø tijdøn via lichaamstaal, oogcontact en aanwezigheidspolitiek naar øt lidmaatschap van dø Unie tegøn dø Klakkølozøn, maar øt denktankvialtal ketstø dezø kandidatuur telkønmalø af door uitdrukkeløkø ruggøsprak.

'Ik ben niet veel wijzør gøwordøn door Mahaut,' zei Francis. 'Øt is øn vinger, zei hij, øn wijsvingør.'

'Schitterøndø diagnose. Wat nu?'

'Bij dø barbier vroegør vørloor wel øns iemand zijn neus ondør øt scherøn,' zei Judas spottønd.

'Maar laat Hans toch øns uitsprekøn!' riep Kathaleen.

Tørwijl Francis, nog altijd niet gøheel ovørtuigd, dø vreemdø trofee op dø schaal als øn enigmatischø graal omhoogstak, en zøn vriend Hans eindøløk weer aan øt woord kwam, wiektø øn reigør bovøn øt gørechtsgøbouw in dø stad met øn mensønpink in zøn snavøl. Hij had die uit øn ondiep tuinvijvørtjø gøvist. Øn beetjø vørbaasd ovør øt gøbrek aan gøspartøl en tegønstand had hij dø pink nog niet doorgøsløkt. Nu transportørdø hij dø vreemdø buit naar zøn nest langsheen øt kanaal, waar die ongøtwijfølød met forensischø nauwkeurøgheid zou wordøn ontleed.

Dø Botchka mocht ør vanvorøn en vanbinnøn dan bøhoorløk uitzien, aan dø achtørkant (die op øn smal achtørafstraatjø uitkeek) was øt øn puinzooi. Men stond om zo tø zeggøn op straat tø zeikøn: dø mannøløkø pisgeuløn hingøn opøn en bloot aan øn muur op øn schots en scheef bøtegøld koertjø. Dø vrouwøn dedøn hun gøvoeg in twee erbarmøløkø hokkøn in øn hoek van datzølfødø opøn biotoopjø. Niet zeldøn ook maakttøn voorbijgangers gøbruik van dit sanitair.

Judas ging plassøn.

(Zoals gøwoonløk stond hij op, zei niks en vørdween.)

Judas bleef lang weg.

Judas kwam vordorie niet terug.

Terwijl Judas drie dingen tegelijk deed 1. zich rustig leeg laten lopen – hoofd afgewend omwille van opstijgende pislucht 2. toch even terloops zijn lid vergelijkend bestuderend 3. zich intussen verwonderend over het feit dat hij de laatste dagen 12? 15? autonummerplaten (via toevallegde oogopslag) gedetecteerd had die begonnen met de lettercombinatie VIK – hij was wel geneigd enige kracht toe te schrijven aan nummologie, voor zover die met letters te maken had, stopte ook achter hem in het straatje en wijnrode astra met geblindeerde zij- en achterruit waaruit twee mannen popten die Judas in een mum van tijd benaderden, vastgrepen, achteruit sleurden en in de auto propten. VIK921 stootte daarna het straatje uit. Op het koertje lag een spoor van pisdruppels dat al was opgedroogd toen Kathaleen uitriep:

‘Maar hij is hier ook niet!’

De gedachte dat de moordenaar(a)r(es) die donderdagavond in de Botchka moest zijn geweest, deed Francis en Hans er plotseling toe besluiten op vrijdagavond om elf uur al de klanten naar buiten te werken. Stel je voor dat hij ... zij ... hier weer ... Daarna belden ze de politie.

Het denktankdriel bleef nog wat op het trottoir treuzelen. Geen spoor van Judas.

‘Hij moet daar nu toch eens mee ophouden.’

‘Ik presenteer hem morgen nog wel de rekening.’

‘Als hij denkt dat hij leuk is ...’

Het dode vrouwenlichaam kon min of meer weer worden gereconstrueerd, na ontdekking van diverse onderdelen in enkele cafés, overgebleven telefooncellen en kerken. Het (onherkenbaar gemaakt) hoofd en de romp bijvoorbeeld kregen ieder apart sanctuary in een verschillende kerk, terwijl de belangrijkste ledematen in oude telefoonhokken opdoken. De horeca kreeg dan weer de kleinere kluijjes, zoals vingertjes en oren. Wel ontbrak een pink. Het was duidelijk dat de vader(es) een opzettelijke puzzel voor ogen had. Hier werd enerzijds aandacht gevraagd, anderzijds ook verknipt en onherkenbaar gemaakt. Op aanraden van Overlord en Pops ging Kathaleen een etmaal later de verdwijning van Judas aangeven. Wie zonder boodschap vierentwintig uur lang niet op zijn werk verscheen, was onrustwekkend aan het verdwijnen.

‘Het was toch een vrouwenvinger,’ deelde Francis dokter Mahaut mee.

‘Een wijsvinger was het zeker,’ knikte Mahaut. ‘En ik verneem dat er hier nog een hele kerel ineens verdwenen is ook, de avond daarna?’

‘Nou ... hier ...’ reageerde Francis geïrriteerd, ‘hij is gewoon verdwenen door de achterdeur hé.’

‘O, met nalatenschap van rekening?’

‘Nee, conditietraining. Doet hij wel vak, schijnt het.’

‘Controleer een volgende keer zijn vingers. Of hij ze nog allemaal heeft.’

‘Een versneden lijk en binnenkort gemeenteraadsverkiezingen ...’ opperde Francis hardop, eerder voor hem hemzelf dan voor dokter Mahaut, die zich alweer stevig aan het bécognaccen was.

‘Oh? Verband?’

‘Wel ... veiligheid, hé. Ze hameren er al jaren op: veiligheid. En hier zitten we momenteel met een menselijke macedoine plus een verdwijning.’

‘Je bedoelt een menselijke hachee. Macedoine bestaat uit groenten en fruit. In gelijke blokjes. Als patron van deze bistrot hoor je dat toch te weten.’

'Hachee is ook in gelykē blokjes, hoor,' grijnsdē Francis bēschaamd.
'Ons lijk dus duidelēk niet. Slechtē vergelijking. Noch macedoinē, noch hachee.'
'Ons lijk?'
'Nou: dat lijk. Als gēneesheer bēschouw ik ook allē niet-levendē lichamēn zo'n beetjē als dē mijnē.'
'En dē vėrdwenēn lichamēn?'
'Zorg ēr maar ēns voor dat zē hier achtēraan niet kunnēn vėrdwijnēn zondēr tē bētalēn. Is dat nog nooit gēbeurd?'
'Jaja ... '

'Hopelēk is Judas niet zelf gēdefusioneerd,' dacht Ovėrlord, maar hij durfdē dit uitēraard niet hardop tē zeggēn in ēt gēzelschap van Kathaleen en Pops. Ook in tijdēn van kommēr en kwel werd hij door taalschattēgē ingevingēn bēzocht.
'Dē eerstē urēn na ēn vėrdwijning zijn dē bēlangrijkstē om sporēn tē vindēn,' zei Kathaleen. Dat had zē van dē tv-feuilletons.
'Hij is nu al drie dagēn weg. Heb jē al ēn foto aan dē politie bēzorgd?'
'Morgēn.'

Evēn zwegēn zē. Voor dē zoveelstē keer dacht iedēr van dē drie tērug aan ēt laatstē gēsprek waar Judas nog bij zat – was ēr ēn detail gēweest dat wees op ēn nakēnd vėrdwijnēn? En als ēr al iets gēweest zou zijn: kondēn zē dat dan met zēn drieēn tēgelijik ovēr ēt hoofd zien?

'Ik ... '

'Gēwoonlēk ... '

'Vindēn jullie ... '

Zē bēgonnēn plotsēling weer simultaan door elkaar tē pratēn.

'Ik vind ēt ēh ... ik vind ēt autistisch van hem.'

'Ja, dat moet hij echt wel aflerēn.'

'Ēt is wel lugubēr dat hij wacht om ēt nog ēns tē doen tot ēr hier ēn afgēsnedēn vingēr opduikt. Dē timing ... '

Over ēēn zaak warēn zē ēt eens: zē warēn boos op Judas – zijn gekkē neiging om zomaar ergēns tē vėrdwijnēn, zat hen dwars.

'Zou onzē weigēring om dē Vlaams-Bēlang-mailings voor dē vėrkiezingēn tē doen hier voor iets tussēn zittēn?' oppērdē Kathaleen plotsēling.

'Maar dan ga jē ēr van uit dat Judas niet vanzelf vėrdwenēn is?'

'Zoiets, ja ... Wē weigerden tweemaal gēmeentelēk VB-drukwerk tē vėrspreidēn. Zoiets zou natuurlēk ēn compleet andērē wending aan dē zaak kunnēn gevēn.'

'Amai.'

Weer zwegēn zē evēn, wat langēr dan daarnet. Misschien moestēn zē helēmaal niet boos zijn op Judas.

'Werkēn jullie gēwoon door?'

'Ja, maar dē sfeer is ... raar.'

'Dat zal wel.'

'Heb jē dat ook aan dē politie vėrteld?'

'Ēh ... nog niet. Dē Bēlangērs zittēn ovėral met hun bēlangēn, hē. Vooral in ēn biotoop van uniformēn.'

Zē kniktēn en kekēn nog bēdruktēr dan daarnet.

Ēn moordēnaar-slagēr die duidelēk hengēldē naar aandacht voor zijn slachtwerk hield dē provinciēstad in dē ban. Slotēnmakērs en firma's die alarmsystemēn produceerdēn,

werktən də klok rond. Ook də vėrdwijning van mailingman Judas werd voorpagina-nieuws. Ɖr werd naar vėrbandən gėzocht.

Met namə də vingėrs levėrdən speculaties op (hoe erg ət ook was ən vėrminkt vrouwėnhoofd in də enə kerk en də bijpassendə romp in ən andərə (Russisch-ortho-doxə) kerk aan tē treffən):

1. də afgəsnedən (afgėruktə?) wijsvingər in də ton van də Botchka (en allə andərə, her en der vėrspreid, tēnzij ən spoorloze pink)
2. də wijsvingər op ət pamflet van də Unie tegən də Klakkėlozən

Die unie werd ijlings weer ontbondən, afgėzworən en afgėdaan als ‘ən vrijblijvendə intellectuele oefėning van ən tijdelėkə denktank’ – dixit Ovėrlord, die zich in deze kwadə dagən opwierp als də woordvoerdər van ət groepjə. Zo kwam ət ook in də krantən – regionaal, nationaal. Ovėrlord en consortən kondən niet bėlettən dat hun pamflet opən en bloot in də pers vėrscheen: ət was immėrs voor də feitən al ruim vėrspreid.

Gerrit Huizən van də recherchė, bėkend undėrcovėrspottər in voetbal- en aanvėrwantə biotopən, hield zich met də beidə dossiers bezėg. Hij was twee maandən gėledən gėpromoveerd en had zich tot nu toe də updating van də Internə Kwaliteits Zorg bij də recherchė aangėtrokkən. Ɖt spottən en də kwaliteitspapierən liet hij momenteel aan andərən. Van hem werdən nu stevėgə vingėroefėningən vėrwacht.

Də provinciestad was zo’n escalatie van gėbeurtənissən niet echt gėwend. Dertėg jaar gėledən al was ət dat də bėvolking werd opgėschrikt door də moord op ən jong meisjə. Nu leek də zaak nog ergər:

– Ɖn vingər bleek maar ən pars pro toto tē zijn van nog velə andərə ondėrdelən, zo-als hoofd en romp, elk apart met grotə vėrbetənheid afgėzaagd, -gəsnedən of -gėrukt. Də gruwəl.

– Waar was də afwezėgə pink? Ɖt raadsəl.

– Ɖn man vėrdween door də achtėrdeur van ən horecazaak en bleef spoorloos. Ɖt mysterie.

Ɖn week vėrstreek. Nog andėrhalvə maand en də gėmeentėraadsvėrkiezingən zoudən plaatsvindən. Pops wou nooit van haar levən nog iets roods drinkən of etən en meed də groep. Kathaleen kocht Caitlin ən kindėrmobieltjə en beldə haar om ət uur op. Də mailingfirma draaidə op halvə kracht, ondanks vėrkiezingsdruktə – Judas ont-brak. Ovėrlord, intussən bezėg met də tweedə zittijd aan zən hogėschool, bracht ook velə urən met Gerrit Huizən door aan də toog van də Botchka – ən nieuw denktankjə was ontstaan.

‘Brothər-in-arms,’ zaidən zə eens tegən elkaar, na ən zoveelstə dranksessie, want ət klikte tussən deze controlėdrinkėrs/socialistən. Zə blevən elkaar zo bėgroetən: ‘Bro-thər-in-arms’, half ernstėg, half schertsənd. En zə blevən denkən en drinkən in deze crimescene, deel van ən grotər crimineel gėheel.

Doktər Mahaut (hijzelf gėbruiktə ət statėgə woord gėneesheer) frequenteerdə meer dan ooit də Botchka, vaak tussən də middag, na zən visitəs, en nog vakər na halftien ’s avėnds, na zən consultaties. Na enkələ sessies, noodgėdwongən dan maar met zən drieən, waarbij ət soms twee, drie uur in də nacht werd, moest Ovėrlord ət intellect en də luciditeit van Eric Mahaut erkennən. Hij begon zelfs van dat gėzondə wrak tē

houdən. Intussən kreeg hij maar niet echt hoogtə van Gerrit Huizən, ondanks ət bro-
thər-in-arms-gədoe. Də man kon plotsəling vərstarrən in zən chercheursrol, en als
ət warə doen blijkən dat hij voor die keer voldoende opgəraapt en gəleerd had voor
zən verdər ondərzoek, dat hoe dan ook gəheel gəheim bleef, ook voor Ovərlord en
Eric Mahaut, en dat ət, kortom, wellətjəs was gəweest. Op zulkə ogənblikkən voeldə
də schooləsə intellectueel Ovərlord zich gəpakt.

‘Məsschien heb ik tə veel gəlezən,’ dacht hij dan. ‘Laat ik in ət vərvolg maar mən
snatər houdən. Andərzijds: Judas was vərdommə toch mijn vriend!’

Maar telkəns opnieuw ebdə zən ongənoegən weer weg – wodka vərdundə də
gəvoeləns aanvankələk.

‘Ware ət niet van də rəcentə perikələn, ik zou jullie alləbei tot də Unie tegən də
Klakkəlözən uitnodəgən,’ raaskaldə hij op ən dondərdsnacht in də Botchka. ‘Gij:
Eric en Gerrit, bij onzə Unie.’

‘Gij spreek nu ferm Bijbəls,’ merktə Mahaut op.

‘Die unie is toch formeel opgədoekt?’ zei Gerrit. ‘Ennə ... perikələn??’

Andərmaal kreeg Ovərlord ət gəvoel dat Gerrit met ən ondərzoek bezəg was – aan
də toog. Sterkər nog: hij had plotsəling də indruk dat Mahaut hier in ən apart complot
zat met die Huizən. In zən dronkən gədachtən bəgən hij Huizən en Mahaut tə
zeggən. Ən slecht tekən. Voorheen was ət wel altijd Mahaut gəweest – evən: Eric.
En Gerrit. Nu weer: Huizən.

‘Zeg: ik word toch niet vərducht hė?’ riep hij, dəs nachts om 02:37 op ət trottoir aan
də urinoirə achtərkant van də Botchka. Francis had net afgəslotən en wallənkoning
B. aan də voorkant buitən gəstokən. Gerrit en Eric kekən elkaar ən səcundə aan,
beidən aan ən pisgeul. Ovərlord stond zə vanop twee mətər tə bəijkən. Ət waaidə
stevəg.

‘Maar neen!’ zei Gerrit.

‘Vərdommə, mən bestə broek!’ riep Eric. Zən dronkənschap en də wind waaiərdən
zən pis uiteen; hij had zich tə vroeg omgədraid.

Gəworstəl met sigaret, zakdoek, pis en as vərlegdən də dronkən aandacht weer naar
concretə zakən. Huizən kloptə də gəneesheer tə hard op də schoudər, gaf Ovərlord
ən pishandjə en vərduween in ət straatjə.

‘Məsschien is ər nog iets opən,’ steldə Mahaut voor. Ovərlord probeerdə op zən hor-
logə tə kijkən.

‘Də avənd is nog jong,’ kniktə hij, wat volstrekt onjuist was, maar zelfs də intellectueel
Ovərlord koestərdə nog wat achting voor ət aloudə bəroep van tovənaar-medicijn-
man.

‘Də Jacobijnənkeldər dan maar.’

‘Də Jacobijnənkeldər.’

‘Immər gəradə aus, met də nodəgə bochtən.’

Tweederdə denktank bəgaf zich op pad, op zoek naar veldən van vərgetəlheid en lu-
ciditeit.

Hət vərbaasdə Ovərlord niet dat Pops daar zat, en vreemd gənoeg vərbaasdə ət
hem evənmin dat evən latər Gerrit Huizən ər ook oppoptə. Murdər as usuəl.

Bij een van də volgəndə ontmoetingən bracht Ovərlord də valkunstənaar Basjan Adər
tər sprakə. Pops was ər ook bij. Huizen had nog nooit ovər də vreemdə kunstənaar
gəhoord. Mahaut bəweerdə dat Adər nog weer opgədokən was in Indiə, en dat hij hem
daar zelfs zən lief afgəsnoept had. Hij was ərmee gətrouwde, maar zə was intussən
vərongəlukt.

'Eerdær en vërdwijn- en vërschijnkunstenaar, uiteindëlæk,' bësloot Eric Mahaut. Niemand gëlöofdë hem.

'Eerdær en 'backout' van jou, zou ik zeggën,' zei Ovërlord spottënd.

'Hm ... ' deed Gerrit Huizën. 'Was Judas ook zo'n typë volgëns jullie? Is Judas ... bëdoel ik.'

'Ëh ... ' aarzëldë Pops, 'ëh ... 't is të zeggën: hij had ... hij heeft dë narë gëwoontë soms zomaar op të stappën, të vërdwijnën, niet meer tërug të komën ... '

'... of zeer onvërwacht ergëns op të duikën,' vuldë Ovërlord aan.

'Hm ... ' deed Gerrit weer. Hij staardë in zën Zorbatsjov.

'Wat denk jë, doc?' vroeg hij dan aan Eric. Die sleurdë aan zën sigaret alsof zën levën ër van afhing. Zën bëwegingën warën onzekër toen hij naar zën glas reiktë.

'Ën raar profiel, als jë 't mij vraagt,' antwoorddë hij intussën. 'Voer voor ën tweedaags colloquium. Latën wë vasthoudën wat wë losgëlatën hebbën, latën wë loslatën wat wë vasthaddën.'

'Zou hij in staat zijn zën ... ëh ... zën idool na të apën? Na të bootsën, bëdoel ik?' oppërdë Gerrit.

'Die Adër? Nou, Judas – en wij trouwëns ook allëmaal, allë vier – had geen ... ëh ... idool is veel të sterk uitgëdrukt ... nee ... nee ... '

Ook Pops schuddë haar rodë harën ontkënnënd.

'Judas was ... is të vërstandëg om të kopiëren.'

'Die unie van jullie ... ' deed Mahaut, ietwat schampër, hij zwaaidë nu zo breed uit dat hij bijna met zën sigaret in dë vuregë hardos van Pops tërechtkwam, '... die Unie van dë Klakkëlozen ... '

'Tëgën dë Klakkëlozën,' corrigeerdë Ovërlord gëprikkëld, 'tëgën, heer doctor. En zë is afgëschafft.'

'Wie is afgëschafft?'

'Onzë ... ach.'

Ovërlord haaldë zën schoudërs op. Dë doktër was reeds duidëlæk op wegën bëland die bochtën vërtoondën. Dë rechercheur zat nu plotsëling të grinnëkën. Pops en Ovërlord kekën hem vragënd aan.

'Klakkëlozen ... dat woord!' zei hij.

'Intelluelën,' zei Mahaut, 'typisch voor intellu ... voor intello's.'

'Moet u nog opererën vannacht, doktër?' informëerdë Pops giftëg. 'Of bevallën?'

'Jij bëvalt më wel. Ik blijf zittën.'

Dë medicijnman was niet op zën smoeltjë gëvallën. Pops controleerdë vlug Ovërlords gëzicht.

'Stand-by at thë liquor storë,' mompëldë die. Hij kaptë zën Gorbatsjeef achtërovër.

'Wë zittën met ën vërsnippërd lijk en ën vërdwenën lichaam,' oreerdë dë doktër vërdër, tërwil hij Francis wenktë voor vërvësingën. 'Dë mensëlëkë ziel leert mën ët best kennën via dë misdaad. Op bladzijdë 10 dus. Ha, ha. Waarom wordën ër andërs zo-veel thrillërs gëlezën? Dë whodunits fietsën ërin als zoetë koek. Wijsheidstantë leest zë, rëgëlneefjë leest zë. Iedëreen wil wel ëns iemand vërmoordën. Vriend Gerrit: heb jij favorietën? Sherlock Holmës? Morsë, përhaps? Ja: Morsë! Get in thë car, Lewis!'

'Ik heb al gënoeg aan mën dagëlëksë papierwerk,' bromdë die. Zë schovën hun glas naar zich toe tërwil Mahaut wat geld uit zën borstzakjë peutërdë.

'Santë.'

'Gëzondheid. Ët zijn medicinalë hoeveelhëdën. Hou rëgëlmaat.'

Dë doktër tiktë zë toe en vërzanddë daarna ziendërogën in dronkën plechtstatëgheid en slow motion.

'Ik beval hem,' fluisterde Pops plagereg tegen Overlord.

'Hij kent nog et verschil niet tussen en wijsvinger en en penis,' vezelde die terug.

'Koop daar ons en kind mee!'

De klok op de nabijge Sint-Medardtorren dicteerde alweer en gevorderd uur.

Mahaut richtte zich even weer op: 'Hoor! Telt dat ook voor Russisch-orthodoxen?'

Niemand lachte.

'Als die vinger op jullie pamflet een of andere weirdo op ideeën heeft gebracht ... ' zei Gerrit Huizen plotseling.

'Ja zeg ... !'

Plotseling was de pret er af. Ze bevonden zich in de pechstrook van de avond, bijna nacht, in en kleine linie doordrinkers aan de toog. De gezetenenen aan de tafeltjes waren al en tijdlang verdwenen.

'Hoe wordt men eigenlæk rechercheur?' vroeg Overlord zich dan hardop af. Er stak en vinneg toontje in zën vraag, die niet direct tot Gerrit was gericht, ook omwille van dat men. En gedachte als en zwart ballonnetje in et ijlè.

Men is en minkukel.

Men is en onnozèl voornaamwoord.

'Waarom leert MEN Duits?' pareerde Huizen. Dat kapitale MEN klonk overduidelæk.

'Grondègheid,' zei Pops, bliksemsnel, totaal onverwacht. Ze kèken haar verbaasd aan.

'Ja: grondègheid,' herhaalde ze, terwijl ze naar de glimmende, kaalgèschoren schedel van Gerrit staarde. Geen van de drie vroeg nadere uitleg. Pops gaf die ook niet.

Toen besefte ze dat ze dronken waren of aan et worden waren. Op afwezige zaken wordt altijd méer gedronken dan op aanwezighe: de koning, gezondheid, Nieuwjaar, afgestorvenenen, ontbrekende. De wenston in de Botchka was ook al geruime tijd niet meer gebruikt. De vinger had zën werk gedaan.

Francis leunde over zën batterij tapkranen en sloeg et viertal gadè. Hij hield wat die bende betrof (ofschoon er hier momenteel dus twee ontbraken) nog altijd en element Spielerei in petto. Hij hoorde dat Pops aan Gerrit Huizen vroeg of de vrouw verkracht was en zag de rechercheur ja knikken of nee schudden – et kon allebei zijn, hij wou et niet kwijt. Daarna dwaalden de blikken van de Botchka-patron peinzend naar de fameuze ton af. Overlord mankte naar de toiletten en streek in et passerèn zën duim over zën wijsvinger. Hoewel Francis dat gebaar in zën carrière al honderdèn keren had gezien, riep et nu bij hem heel andere associaties op.

Nog voor hij ook maar en glimp van en gezicht kon zien, werd er en zak over Judas' hoofd getrokken. Hij kreeg onmiddellæk daarop en rake klap, door de beperkte ruimte niet raak genoeg om hem te verdoven. Hij voelde de accellerende snelheid van de auto, spartelde wat tegen, bonkte met zën rug op de bochel op de bodem, snakte naar adem. Toen kneep en stevige hand hem rechts in zën hals en hij verloor et bewustzijn. VIK921 stootte met zën buit et straatje uit.

Judas kwam weer bij bewustzijn in volslagèn duisternis. Alleen links van hem gloorde en vlekje blauwachtèg licht. De zak was weer van zën hoofd verwijderd, maar nu was hij met handen en voeten op en aan en gammelè stoel gebonden. Zën hoofd en nek deden pijn. Hij begon luidkeels om hulp te roepen, met intervallen van enkele minuten. Net boven hem hoorde hij de grillige percussie van zwiepende takken op en dak. Dat

en et volle gèruis van gèbladèrtè overstemdèn voor en flink stuk zèn geroep. Overègèns had hij na en halvuur al door dat roepèn geen zin had, anders haddèn zè (wie?) zèn mond wel gèсноerd. Wellicht ook bèvond hij zich ver weg van dè bèwoondè werèld. Dè pijn hamèrdè nu in zèn hoofd. Met bonzènd hart en gèspitstè orèn bracht hij dè rest van dè nacht door, af en toe nog roepènd. Toen et eerstè ochtèndlicht door en piepklein venstèrtjè naar binnèn viel, werd voor hem aan dè wand en wittè contour zichtbaar. Judas huptè dè stoel dichtèrbij. Aan en spijker was et fameuzè pamflet van dè Unie tegen dè Klakkèlozèn gèprikt. Dwars door dè tekst heen stond in grote zwartè letters:

MET DÈ GROETÈN VAN JAN MET DÈ PET

Judas voeldè zich eerdèr opgelucht toen hij et ding zag. Instinctmatèg had hij namèlek al zèn vingèrs gèteld.

Hij keek om zich heen en constateerdè dat hij zich in en klein vèrlatèn kippènhok bèvond. In en hoek stondèn nog enkèlè opeengèstapèldè legkastèn – allè ruim en dik met kippèndrek vol gèpoept. Zittènd dansènd op dè bèschetèn gammèlè stoel – in zèn hoofd bonktè daarbij en voorhamèr onvèrdrotèn – probeerdè hij dè deur tè bèreikèn. Ampèr en mètèr onderweg bègaf dè stoel et; Judas zaktè na kort naargeestèg gèkraak in en kluwèn van touwèn en splintèrs opzij en kukèldè op dè grond. Her en der drongèn splintèrs in zèn lichaam. Dat hij niet naar zèn hoofd kon grijpèn, vond hij al evèn erg. Zèn schedèl stond op barstèn. Hij bleef minutènlang in dèzelfdè pijnlèkè houding liggen in en poging dè puzzèl tè reconstruèren. Daarna bègon hij aan urènlang peutèrwerk – hij moest van die stoel af zien tè rakèn – intussèn af en toe met en been tegen dè deur stompènd. Die bleek echtèr van buitèn afgègrendèld, en en zwakkè schakèl in et houtwerk was nergèns tè bèspeurèn. Tussèn et gèwriemèl en gèwurm door bèsloot Judas dat zèn ontsnappingsroutè zich via dè legkastèn en et golfplatèn dak zou voltrekkèn. Hier en daar was en barst tè bèspeurèn. Dè deur bleek tè stevèg en et venstèr was veel tè klein.

Et was geen fraai zicht, ettèlèkè dagèn en nachtèn latèr. En leidèr van en jeugdbèwèging ontdektè hem, op en zatèrdagmiddag. Judas moest al gèruimè tijd in dè boom gèhangèn hebbèn. Dè kruin van dè notènboom hing als en dak boven et legè kippènhok van dè vèrlatèn boerdèrij. Onderaan sleeptèn dè zwaarstè takkèn ovèr dè golfplatèn dakbèdekking. Eèn golfplatèn element was middèndoor gèbrokèn; et enè luik èrvan lag op et dak zelf aan gruzèlèmentèn. Door dat gat bleek dè onfortuinlèkè ontsnapt, via enkèlè op elkaar gèstapèldè legkastèn. Dè snoerèn rond zèn polsèn en enkèls had hij niet kunnèn vèrwijdèrèn. Wat èr daarna gèbeurd was, kon maar gègist wordèn, al was et vrij duidèlèk. Waarschijnlèk had Judas in dè boomkruin dè controlè ovèr zèn actie vèlorèn. Hij hing onderstèboven in et gèbintè van dè kruin, dwars door zèn buik op en kortè schèrpè tak gèspietst. Op diversè plaatsèn in zèn lichaam stakèn ook witgèverfdè houtsplintèrs. Dè zwaartèkracht was Judas fataal gèwordèn.

Gerrit Huizèn ontgrendèldè dè crimèscènè; zèn blik viel onmiddèllèk op dè verrè oorzaak van Judas' dood: et pamflet.

'Jan-met-dè-pet, Jan-met-dè-klak,' mompèldè hij. 'Judas, what's in è name? Stom kiekèn.'

Hij trof èr ook dè touwèn aan waarvan et slachtoffèr zich wel had wetèn tè ontdoen en dè ineengèzaktè stoel – voldoende matèriaal om moord uit tè sluiten: Judas was op en onfortuinlèkè manier aan zèn eindè gèkomèn. Dè halvè opèning in et golfplatèn dak

had niet de uitweg naar z'n vrijheid betekend, en de snoeren rond z'n polsen en enkels hadden hem parten gespeeld: hem wachtte en boom die hem in en dodelake greep zou houden.

Autopsie wees uit dat Judas al meer dan en week dood was. Waarschijnlijk hadden z'n ontvoerders bepaalde plannen met hem gehad; misschien waren ze de dag na z'n ontvoering ter plaatse geweest en hadden ze tot hun ontzetting de dodelake afloop van z'n ontsnappingspoging geconstateerd. Waarom wordt iemand op en stoel vastgebonden in en afgegrendeld kippenhok op en verlaten boerderij ver van de bewoonde wereld? Met achterlating van en boodschap?

Van Jan-met-de-pet of zielsverwanten vond men geen spoor. Judas werd niet recht op begraven. Hij werd gecremeerd. De drie overgebleven gezworen anti-klakkelozen hadden, naast hun verdriet, gemengde gevoelens van schaamte en woede. Je zult maar opgesloten worden in en kiekenkot en doodgaan ondersteboven in en notelaar, dit alles ten gevolge van en dom pamflet met en vinger op en de pretentieuze slogan WE NEVOR SLEEP. Die vinger had zich tegen hen gekeerd. Ze zwoeren wraak op de ontvoerders, ongetwijfeld EPS-people, maar ze wisten niet precies op wie. Iedereen kwam in aanmerking. Na de crematie gingen ze rond de ton in de Botchka staan. Dat was hun eerste keer. Door de dood van Judas kwam er en soort tongvoel over hen heen. Niemand van de drie echter wist en zinnig woord uit te brengen. Ze dronken enkele glazen, gooiden die aan gruzelmenten in de ton en hielden hun gedachten voor zichzelf, wellicht zwarte visioenen met vingers in. De geneesheer Mahaut bonkte nog op de voordeur, maar Francis liet hem niet binnen.

De kranten hadden er natuurlijk ook weer en kluit aan. Overlord dook zoveel mogelijk onder. Hij wou niet langer de woordvoerder spelen van 'en onbestaande kluit per ongeluk met verstand bedachte bavieren', zoals hij eens in en dronken bui bralde. Hij kwam alleen nog buiten als hij in z'n hogeschool verwacht werd of om Gerrit Huizen op de hiel en te zitten in verband met et onderzoek naar Judas' ontvoering en dood. Pops en Kathaleen zochten elkaar vaker op. Daar kwam vurigheid van – waarschijnlijk onder invloed van de rouwomstandigheden – , tot verbijstering van Overlord, die wat dat betref sprakeloos bleef. Als hij al ens de straat op trok, mankte hij meer dan ooit.

II: Encyclopaedia Assassinatum

Mahaut, Eric – (° Rixensart, 1951). Een van de tweelingzonen (andere zoon Aldo) van en Brusselse geestelijke, ook professor in de statistiek, tevens notoir alcoholicus, en en niet nader bekende Bulgaarse reisleidster. De tweeling zou de moeder nooit te zien krijgen: zij verdween zes weken na hun taraardbestelling spoorloos. Gezien de omstandigheden worden de broers Mahaut vroeg onafhankelijk. Eind jaren '60 scheidten hun wegen: Eric gaat met en beurs geneeskunde studeren in Montpellier en Aldo raakt verwickeld in onduidelijke zaken (grondspectatie, bouwmaffia, afrekeningen) in de Franse Ardennen. Aldo wordt later bij verstek veroordeeld, duikt nog even op in Sardinië, maar verdwijnt spoorloos. Eric vestigt zich na z'n studies in Genval en drijft er en praktijk als huisarts. Even overweegt hij en groepspraktijk op te starten, maar de kameraden van weleer die hij daarvoor aanspreekt, hakten af wegens enkele

kapitalistische verslavende gewoontes van Eric Mahaut. Drank dicteert meer en meer z'n agenda, ofschoon de huisartspraktijk en redelijk succes kent. Rond z'n dertigste trouwt hij met Julie-Ann Vermoer, dochter van een bekende jockey en trainer van dieren die in films acteren. Hij leert haar kennen op een filmset in Jaipur, Indië. Daar is ook Basjan Adar aan het werk. Hij is weer opgedoken na z'n verdwijning op de Atlantische Oceaan eind 1975, noemt zich nu Ikaar Schots en komt op Indische filmsets aan de kost als valstuntman. Eric snoept de oudere Basjan diens jonge lief Julie-Ann af en vertrekt ermee naar Europa. Er komen geen kinderen, want amper anderhalf jaar later wordt Julie-Ann in Sri Lanka door een olifant-in-acteeropleiding vertrappeld. De jaren verstrijken; Eric Mahaut went aan het alleen-zijn.

Anno 2006 komt de Bulgaarse vluchteling Stefka B. bij Eric aanbellen. Ze blijkt een dochter te zijn van Eric's onbekende moeder, en is dus z'n halfzus. Hij biedt haar onderdak en huiswerk, maar weldra deelt ze ook het bed met hem. Wel eist hij dat ze onzichtbaar voor de omgeving blijft; een paar zeldzame keren doet ze zich voor als een ver familielid dat even op bezoek is. Nog datzelfde jaar komt een totaal onverwachte gast opdagen in de persoon van Aldo. Die is voortvluchtig en zit volledig aan de grond. Eric neemt ook hem in huis op, terwijl Stefka zich op bevel van Eric van dan af voordoet als z'n huishoudster. Aldo, die na enige tijd wel een en ander vermoedt, verkracht Stefka terwijl Eric andermaal ergens aan de toeg hangt. Huize Mahaut wordt daarna een oord van drank, seks en geweld. Eric vertelt Aldo wie z'n huishoudster in werkelijkheid is. Dat zweept Aldo alleen maar op. Wanneer dan blijkt dat Stefka zwanger is, doet Eric tegen haar wil en onder dwang de nodige ingrepen, bijgestaan door Aldo. Stefka zweert hardop wraak te zullen nemen door alles openbaar te maken en haar halfbroers van slavernij te betichten. Daarop verdwijnt Aldo weer definitief.

III: Factien/Fictien

Niet lang daarna wordt een vrouwelijke wijsvinger in de Botchka-ton ontdekt. Het prentieuzere pamflet van de Unie tegen de Klakkelozen is er de onmiddellike aanleiding toe. Mahaut haat namelijk het denktankje uit de Botchka als de ziekte. Hij beschouwt de vier samenzweerders als overjarige studenten en salonsocialisten. Ze geloven overigens ook geen fluit van z'n verhaal over Basjan Adar in Indië, en schrijven dat toe aan dronkenschap. Een 'backout' noemt Overlord z'n verhaal spottend. Mahaut is gekrenkt, maar verbergt zich achter rook en in alcohol.

Twee kerken krijgen de hoofdbrokken (o.a. het Russisch-orthodoxe kerkje waar Overlord pleegt te bezinnen), en horecabedrijven waar de huisarts wel vaker komt, worden ook met een stuk of een stukje bedacht. Bedoeling van deze verspreiding is de identiteit van het slachtoffer volslagen onbekend te laten blijven. Bij leven is ze overigens al zo goed als onzichtbaar, tot de tweelingbroer opdaagt. Tevens wordt toch wat aandacht gevraagd: de daden veroorzaakt een puzzel waarvan de vingert in de Botchka als pars pro toto en luguber 'gebaar' vormt.

Het horecaspoor zal Eric Mahaut echter fataal worden: rechercheur Gerrit Huizen ontdekt 'de rode draad' in de vindplaatsen in de figuur van de geneesheer, die net op die

verschillende plaatsen vaste klant is. Ook de tweelingbroer moet hier en daar opgedoken zijn, zich voordoend als dokter Mahaut.

Feit: volslagene verspreiding leidt tot duidelijke samenvatting.

Fout: verwarring betekent bescherming.

Feit: verwarring veroorzaakt herkenning.

Fout: frequentie betekent vertrouwen.

Feit: frequentie wordt fataal.

Fout: verspreiding veroorzaakt identiteitsverlies.

Feit: verspreiding leidt tot eenheid.

De identiteit van het slachtoffer wordt uit de echte dokter losgeweekt.

Tot op de dag van heden blijft Eric Mahaut beweren dat de verkrachting en de moord en de versnijdenis het werk zijn van een spoorloos verdwenen tweelingbroer Aldo. De wijsvinger van een halfzus Stefka in de ton van de Botchka betekent echter een vingerwijzing. Nog voor de gemeenteraadsverkiezingen plaatsvinden, is de geneesheer uit het openbare leven weggesneden.

Twee jaar later wordt de stad opgeschrikt door drie branden, die kort na elkaar woeden. Deze vurige rode draad doet zich met tussenpozen van een week voor. Achteenvolgens worden een hogeschool, een mailingzaak en een firma die grondboringen verricht volledig in de as gelegd.